

Čís. 14141.

Ustanovení § 67 vyr. ř. nelze použití při vedení exekuce na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř. Pro vedení exekuce podle § 63 vyr. ř. jest rozhodným obsah potvrzeného vyrovnání. Nestanoví-li ztrátu lhůt jednotlivých vyrovnacích splátek, nestanou se splatné všechny vyrovnací splátky, nebyla-li jedna z nich závčas zaplacená. V takovém případě má vymáhající věřitel na vůli vésti exekuci buď na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř. aneb následkem obživnutí pohledávky podle § 67 vyr. ř. podle původního na celou původní pohledávku znějícího exekučního titulu.

Neobsahuje-li exekuční titul podle § 63 vyr. ř. závazek k placení úroků ode dne dospělosti nezaplacených splátek, nelze exekuci k vydobytí úroků povolit, byť i vymáhající věřitel měl podle hmotného práva na ně nárok.

(Rozh. ze dne 7. února 1935, R I 41/35.)

Vymáhající věřitel přihlásil za vyrovnacího řízení o jmění povinného k vyrovnání pohledávku ve výši 21.522 Kč 95 h, na níž podle potvrzeného vyrovnání obdržel 45% kvotu, tudíž 9.685 Kč 35 h. Poněvadž na tuto pohledávku zaplatil povinný ve splátkách jen 3.770 Kč 55 h, takže zůstal dlužen 5.914 Kč 80 h a další splátku, ač upomenut, nezaplatil, navrhl vymáhající věřitel, by mu byla podle § 63 vyr. řádu povolena exekuce na movité věci povinného pro zůstatek 5.914 Kč 80 h s úroky ve výši 7.799 Kč 90 h, ježto nastala ztráta lhůt a obživnutí pohledávky. P r v ý s o u d povolil exekuci podle návrhu. R e k u r s n í soud k rekursu povinného změnil částečně usnesení prvního soudu tak, že návrh na povolení exekuce co do částky 6.722 Kč 60 h, s úrokovou částkou 7.799 Kč 90 h zamítl, jinak usnesení prvního soudu povolující exekuci k vydobytí zbytku 1.077 Kč 30 h potvrdil. D ů v o d y: Přítomná exekuce byla povolena na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř. Na základě takového exekučního titulu lze však vésti exekuci pouze k vydobytí vyrovnacích splátek již dospělých, nikoliv však také pro ostatní splátky, jež podle obsahu vyrovnání dosud nedospěly. Podle obsahu vyrovnacího návrhu bylo 9 splátek po 538 Kč 65 h až do 15. března 1934 splatných, což odpovídá částce 4.847 Kč 85 h, na něž povinná strana podle obsahu exekučního návrhu zaplatila 3.770 Kč 55 h. Podle vlastních údajů exekučního návrhu byla tudíž exekuce pouze co do částky 1.077 Kč 30 h odůvodněna. Pro úroky nepodává exekuční titul vůbec opory. Slušelo proto exekuci ohledně dalšího obnosu zamítnosti (srov. rozh. čís. 12.511 sb. n. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Ustanovení § 67 vyr. ř. nelze použití při vedení exekuce na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř., ano stanoví jen podmínky obživnutí původní pohledávky a nepraví, že se vyrovnací kvota stává nesplněním jedné kvoty, celá splatnou. Pro vedení exekuce podle § 63 vyr. ř. jest rozhodným obsah potvrzeného vyrovnání a, neobsahuje-li ztrátu lhůt

jednotlivých vyrovnacích splátek, nestanou se splatny všechny vyrovnací splátky, nebyla-li jedna z nich závčas zaplacená. V takovém případě má vymáhající věřitel na vůli vésti exekuci buď na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř., aneb následkem obživnutí pohledávky podle § 67 vyr. ř. podle původního na celou původní pohledávku znějícího exekučního titulu.

Čís. 14142.

Procesuální překážka zahájené rozepře (§§ 232, 233 c. ř. s.) předpokládá, že jest mezi týmiž stranami o téžže předmětu po stránce formální spor již zahájen. Rozhoduje jen stav formální (procesuální), jak se jeví na venek.

Rozpor mezi skutečným a formálním stavem ve sporu již dříve zahájeném jest řešiti v onom sporu, nikoli ve sporu druhém, kde se řeší jen otázka zahájené rozepře.

(Rozh ze dne 7. února 1935, R I 131/35.)

Žalovaní vznesli proti žalobě, podané proti nim Marií Z-ovou, námitku zahájené rozepře tvrdíce, že o téže věci byla proti nim žalobkyní Marií Z-ovou a jejím mužem Josefem Z-ou již zahájena rozepře pod zn. sp. Ck 189/29. Prvým soudem námitce té vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by, dříve než rozhodne o námitce rozepře zahájené, vyšetřil, zda žalobkyně Marie Z-ová skutečně podala žalobu pod Ck 189/29 na žalované, zejména, zda podepsala plnou moc právnímu zástupci. Po provedeném šetření prvým soudem vyhověl námitce zahájené rozepře z těchto důvodů: Na základě seznání svědků a žalobkyně má soud za prokázáno, že žalobu pod č. j. Ck 189/29 nepodala žalobkyně, nýbrž její manžel, který také plnou moc za ni podepsal, že tedy žalobkyně ve sporu onom právního zástupce Dra Karla K-a nezmocnila a podpis na plné moci ve sporu onom založené není pravý. V důsledku toho přítomná rozepře nebyla již zahájena pod č. j. Ck 189/29. Rekursní soud potvrdil usnesení prvního soudu.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu žalovaných usnesení rekursního soudu změnil tak, že námitce rozepře zahájené vyhověl a žalobu odmítl.

Důvody:

Dovolací soud nesouhlasí s právním názorem rekursního soudu, z něhož tento vycházel při svém zrušovacím usnesení, a na jehož závaznost i pro sebe se odvolával v napadeném usnesení, že totiž o zahájené rozepři dalo by se mluvit jen tehdy, kdyby byla žalobkyně předchozí žalobu č. j. Ck 189/29-1 skutečně se svým manželem podala, a že proto náleželo prvnímu soudu, u něhož námitka litispendence byla vznesena, aby okolnost tu náležitě vyšetřil. K opodstatnění procesuální překážky zahájené rozepře, k níž nutno podle § 240 odst. 3 c. ř. s. hleděti vždy také z povinnosti úřední, stačí, že po stránce formální jest spor mezi týmiž stranami o též předmětu u téhož nebo jiného soudu již zahájen